

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/261/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613219547
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6613219547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu obmedzeného spôsobilosti na právne úkony: M. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, N., L. A. XX, štátny občan Slovenskej republiky, zast. opatrovníčkou D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, štátny občan Slovenskej republiky, zast.: Mgr. Jozef Mochnacký, advokát, so sídlom T.G. Masaryka 14/A, 98401 Lučenec proti žalovanej: 1/ X. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. N. XX, štátny občan Slovenskej republiky, 2/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., E.P. V. XXXX/XX, štátny občan Slovenskej republiky, obidvaja zast.: JUDr. Pavel Helm, advokát, so sídlom Nám. SNP 26/75, Zvolen o zaplatenie 6 431,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5C/130/2013-515 zo dňa 11.05.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- II. Žalobca a žalovaná 1/ nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.
- III. Žalovaný 2/ má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„I. Žalovaná 1/ je p o v i n á zaplatiť žalobcovi 2.950,00 Eur s úrokom z omeškania 8,05 % počnúc od 11.06.2013 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu žalobcu proti žalovanej 1/ po výšku 3.481,00 Eur s príslušenstvom, výšky úrokov z omeškania, počiatku úrokov z omeškania z a m i e t a. s
- III. Žalobca a žalovaná 1/ nemajú nárok na náhradu trov konania.
- IV. Žalobu žalobcu proti žalovanému 2/ o zaplatenie 6.431,00 Eur s príslušenstvom z a m i e t a.
- V. Žalovanému 2/ náhradu trov sporu voči žalobcovi n e p r i z n á v a.“

2. Nárok právne posúdil podľa ustanovení § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) o zodpovednosti za škodu. Podľa názoru okresného súdu žalobca jednoznačne preukázal, že žalovaná porušila právnu povinnosť keď konala protiprávne. Zavinenie žalovanej bolo preukázané z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/243/2013-207, keď Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 16.01.2014 uznal žalovanú vinnou na tom skutkovom základe,

že na základe uznesenia Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11P/514/2009 zo dňa 07.12.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2010 bola ustanovená za opatrovníčku nesvojprávnych bratov B. B., nar. XX.XX.XXXX a M. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom jej bola uložená povinnosť spravovať majetok osoby, ktorú zastupuje, pričom ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu, ktorú povinnosť porušila a bez súhlasu súdu, z vkladnej knižky žalobcu M. B. vedenej v M. banke, a.s. pod číslom XXXXXXXX/XXXX, v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX postupne vybrala hotovostné výbery v celkovej výške 2 950,- Eur, ktoré utratila nezisteným spôsobom, čím pre M. B. spôsobila škodu vo výške 2 950,-Eur. Žaloba o náhradu škody bola podaná na Okresnom súde v Lučenci dňa 04.10.2012, teda žalobca podal žalobu v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ale aj v objektívnej desaťročnej premlčacej dobe, pretože škoda vo výške 2 950,- Eur bola spôsobená žalovanou 1/ úmyselným konaním. Súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a zaviazal žalovanú 1/ na náhradu škody vo výške 2 950,- Eur. Žalobu žalobcu o zaplatenie náhrady škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi vo výške 3 481,- Eur zamietol, pretože nárok bol uplatnený žalobcom po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Žalobu žalobcu proti žalovanému 2/ o zaplatenie 6 431,- Eur s príslušenstvom v celom rozsahu zamietol, pretože žalovaný 2/ vzniesol námietku premlčania nároku. Žaloba bola podaná po uplynutí proti žalovanému 2/ subjektívnej premlčacej doby, ale aj objektívnej premlčacej doby. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania proti žalovanej 1/ počnúc od 11.06.2013 do zaplatenia. Doručenie žaloby dňa 10.06.2013 žalovanej 1/ súd považoval za poslednú kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie. Pokiaľ žalovaná 1/ náhradu škody žalobcovi nezaplatila mimosúdne, počnúc od 11.06.2013 je v omeškani. Žalobca má nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vo výške 8,5 % ročne. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1, 2 a § 257 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok; ďalej len „CSP“).

3. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobca a žalovaná 1/.

4. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch, v ktorých okresný súd vo zvyšku žalobu žalobcu proti žalovanej 1/ zamietol, ako aj žalobu žalobcu proti žalovanému 2/ zamietol. Mal za to, že okresný súd neposúdil otázku premlčania uplatneného nároku v súlade so skutkovým stavom a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v čase výberov vykonaných dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, žalobca nemal žiadneho opatrovníka, preto v zmysle § 113 Občianskeho zákonníka plynutie objektívnej premlčacej doby v čase vzniku škodovej udalosti nezačalo plynúť. V čase výberov vykonaných za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX mal žalobca ustanovenú za opatrovníčku žalovanú 1/. Vzhľadom na to, že žalovaná 1/ bola ustanovená za opatrovníka nesvojprávneho (žalobcu), v súlade s § 114 Občianskeho zákonníka premlčacia doba práva na náhradu škody po dobu výkonu jej opatrovníckych povinností tiež nemohla začať plynúť. Pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, žalobca sa nestotožnil so závermi súdu ohľadne plynutia tejto doby. Čo sa týka D. B., ako opatrovníčky nesvojprávneho žalobcu, z obsahu zápisnice o trestnom oznámení nevyplýva, že by mala vedomosť o výške škody (výške konkrétnej alebo aspoň približnej sumy vybratej z vkladnej knižky žalobcu). D. B. nemala ani orientačne vedomosť o výške škody, o čom svedčí aj potvrdenie o podaní trestného oznámenia vystavené dňa 19.10.2009, z ktorého vyplýva, že podala trestné oznámenie, že boli odcudzené vkladné knižky jej dvoch nesvojprávnych synov, na ktorých mala byť finančná hotovosť cca 385,23 Eur zo všetkých vkladných knižiek vedených v M. banke. Žalobca sa nestotožnil ani so záverom súdu o premlčaní uplatneného nároku vo vzťahu ku žalovanému 1/ a žalovanému 2/. Obaja žalovaní museli vedieť, že žalobca, ako osoba nespôsobilá na právne úkony nesmie tieto výbery uskutočniť. Tieto výbery však iniciovali, nabádali ho k nim a poskytli mu všetku potrebnú súčinnosť. Z tohto dôvodu žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

5. Žalovaná 1/ odvolaním napadla rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola zaviazaná na povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 950,- Eur s príslušenstvom. V odvolaní poukázala na to, že súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nezaoberal pokladničnými dokladmi, ktoré svedčia o nákupe oblečenia a obutia pre žalobcu, ako ani pokladničnými dokladmi za nákup potravín v období od 04.03.2010 do 31.08.2010, keď žalovaná 1/ bola súdom ustanovená za opatrovníčku. Súd prvého stupňa tiež nezohľadnil výdavky, ktoré boli vynaložené na ubytovanie žalobcu. V priebehu konania bolo preukázané, že žalobca spolu so svojím bratom v mesiacoch august, september 2010 bývali v N. u brata žalovaného 2/ a stravu im v celom rozsahu zabezpečovala žalovaná. Na základe uvedeného navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej sa nestotožnil s jej názorom, že v konaní preukázala, že finančné prostriedky vo výške 2 950,- Eur boli použité na zabezpečenie potrieb žalobcu. Doklady, na ktoré žalovaná v odvolaní poukázala, žiadnym spôsobom nepreukazujú použitie finančných prostriedkov v prospech žalobcu. Predmetom konania je zaplatenie sumy 6 431,- Eur, keď sa jedná o finančné prostriedky vybrané z vkladnej knižky žalobcu od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. V inom konaní si brat žalobcu B. B. uplatňuje zaplatenie sumy 3 540,- Eur, ktorá bola vybraná a použitá žalovanou 1/, to znamená, celkovo by žalovaná 1/ mala preukázať účel použitia sumy 17 171,- Eur počas 12 mesiacov na potreby žalobcu a jeho brata, čo však neurobila.

7. Žalovaná 1/ a žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že tvrdenia žalobcu o tom, že jednotlivé výbery finančných čiastok z vkladnej knižky žalobcu v rokoch 2009, 2010 vykonával žalobca na podnet žalovaných, nezodpovedajú skutočnosti. Aj z listinných dôkazov predložených M. bankou, a.s., je zrejmé, že výbery peňazí z vkladných knižiek žalobcu v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vykonával žalobca, ktorý jednotlivé výbery aj vlastnoručne podpisoval. V tejto súvislosti bola daná v prvom rade zodpovednosť peňažného ústavu, aby pri výbere peňažných prostriedkov z vkladných knižiek, prípadne z bankových účtov, riadne a zodpovedne posúdil komu vypláca požadované finančné prostriedky. Okresný súd tiež správne zamietol žalobu voči žalovanému 2/, nakoľko tento nebol súdom ustanovený do funkcie opatrovníka žalobcu, nemal právo vykonávať v mene žalobcu právne úkony, ani nemal povinnosť vykonávať dozor nad konaním žalobcu. Čo sa týka plynutia premlčacej doby, rozhodnutie okresného súdu považoval za správne.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/, 2/ uviedol, že bolo preukázané, že žalovaní 1/ a 2/, ktorí žili ako druh a družka disponovali s vkladnými knižkami žalobcu, museli vedieť, že žalobca ako osoba nespôsobilá na právne úkony nesmie takéto úkony uskutočniť. Čo sa týka otázky posúdenia premlčania uplatneného nároku okresným súdom, v celom rozsahu sa žalobca pridržiaval odvolania, pričom zastáva názor, že nárok žalobcu v časti zamietnutej okresným súdom nie je premlčaný.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie v zmysle § 385 ods. 1, 2 CSP na pojednávaní dňa 25.09.2019 a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Odvolací súd posúdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne, aj keď sa nestotožnil v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

11. Rozsudkom súdu prvej inštancie žalovaná 1/ bola zaviazaná na povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 950,- Eur s príslušenstvom. Priznaná suma sa týkala jednotlivých výberov z vkladnej knižky žalobcu M. B. vedenej v M. banke, a.s. pod č. XXXXXXXX/XXXX v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, pričom okresný súd v tomto rozsahu došiel k správnejmu záveru, že jednotlivé výbery vykonala žalovaná 1/ X. I., pričom zavinenie žalovanej bolo preukázané aj rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/243/2013-207 zo dňa 16.01.2014. Žalovaná 1/ sa v odvolacom konaní bránila tým, že súd prvej inštancie sa nezaoberal pokladničnými dokladmi, ktoré boli doložené do spisu, a ktoré preukazovali výdavky na nesvojprávneho žalobcu v súvislosti s nákupom ošatenia, potravín a vynaložených nákladov na ubytovanie.

12. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na to, že žalovaná 1/ X. I. bola za opatrovníčku žalobcu ustanovená uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 11P/514/2009-37 zo dňa 07.12.2009 (právoplatnosť uznesenie nadobudlo 04.03.2010) a odvolaná z funkcie opatrovníka žalobcovi, ako osobe pozbavenej spôsobilosti na právne úkony bola uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 11P/223/2010-24 zo dňa 19.08.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.09.2010. V tomto období žalovaná 1/ uskutočnila výbery v celkovej výške 2 950,- Eur (30.03.2010 - 800,- Eur, 19.04.2010 - 400,- Eur, 21.05.2010 - 500,- Eur, 31.05.2010 - 300,- Eur, 31.06.2010 - 300,- Eur, 21.07.2010 - 400,- Eur, 31.08.2010 - 250,- Eur) z účtu žalobcu. Samotná žalovaná na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 25.09.2019 uviedla, že mesačne na jedného nesvojprávneho, teda aj žalobcu bolo potrebné vynaložiť výdavky v priemere 200 - 300,- Eur. Odvolací súd mal preukázané, a to z vyšetrovacieho spisu OR PZ Lučenec, R.: L.-XXXX/X-OSV-LC-XXXX, ako aj z potvrdenia o dávkach dôchodkového poistenia podaného Sociálnou poisťovňou dňa 08.07.2014, že žalobca M. B. mal v roku 2010 invalidný dôchodok

vo výške: január 2010 - 318,75 Eur, február až september 2010 vo výške 314,10 Eur. Uvedený dôchodok za dané obdobie preberala opatrovníčka X. I.. Samotná žalovaná 1/ na pojednávaní pred odvolacím súdom taktiež potvrdila, že uvedené dôchodky v roku 2010 preberala za žalobcu ona. Okrem toho odvolací súd mal preukázané, že Sociálna poisťovňa v období od augusta 2009 do decembra 2009 pozastavila vyplácanie dôchodkových dávok žalobcovi, a teda žalobca nepoberal invalidný dôchodok, a to z dôvodu úmrtia jeho skoršieho opatrovníka. V roku 2009 poberal žalobca invalidný dôchodok vo výške 304,80 Eur. Od januára 2010, od kedy sa žalobca opätovne stal poberateľom invalidného dôchodku zároveň opatrovníčke žalobcu X. I., žalovanej 1/, bol vyplatený spätne pozastavený invalidný dôchodok na žalobcu za 5 mesiacov po 304,80 Eur, t.j. vo výške 1 524,- Eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná 1/ v roku 2010 keď bola opatrovníčkou žalobcu disponovala mesačne s finančnými prostriedkami na výdavky žalobcu minimálne v rozsahu jeho invalidného dôchodku mesačne 314,10 Eur ako aj spätne vyplateného pozastaveného invalidného dôchodku za obdobie august až december 2009 po 304,80 Eur, t.j. 1 524,- Eur. Žalovaná 1/ preto žiadnym spôsobom nepreukázala, akým spôsobom a na aký účel vynaložila v prospech žalobcu finančné prostriedky na základe výberov z peňažného ústavu v roku 2010 v celkovej výške 2 950,- Eur.

13. Okresný súd uvedený nárok na zaplatenie 2 950,- Eur správne posúdil ako nárok na náhradu škody, ktorú spôsobila žalobcovi žalovaná 1/ s poukazom na ust. § 420 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka. V konaní mal preukázané základné predpoklady zodpovednosti za škodu, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti potvrdil ako vecne správny. To, že sa okresný súd nezaoberal osobitne každým jedným pokladničným dokladom, ktorým žalovaná 1/ preukazovala nákup oblečenia, potravín a vynaložené náklady na ubytovanie žalobcu, nemožno považovať za nedostatok rozhodnutia okresného súdu. Jednak bolo povinnosťou samotnej žalovanej 1/, pokiaľ chcela poukazovať na jednotlivé doklady, priradiť doklady ku konkrétnemu kalendárnemu mesiacu, s uvedením konkrétnych výdavkov v danom kalendárnom mesiaci spojených s výdavkami na žalobcu, v nadväznosti na finančné prostriedky, ktorými žalovaná 1/ v danom mesiaci disponovala na základe preberania invalidného dôchodku za žalobcu minimálne vo výške 314,10 Eur mesačne, ako aj príjmy vyplývajúce zo spätne vyplatených pozastavených dávok žalobcu za obdobie august až december 2009. Samotná žalovaná na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedla, že mesačné výdavky na žalobcu predstavovali okolo 200 až 300,- Eur, preto aj odvolací súd je toho názoru ako okresný súd, že žalovaná nepreukázala, na čo vynaložila výbery z vkladnej knižky žalobcu v roku 2010 v rozsahu 2 950,- Eur, keď mala k dispozícii finančné prostriedky z invalidného dôchodku žalobcu.

14. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a pokiaľ žalovaná 1/ v odvolaní poukazovala len na tú skutočnosť, že okresný súd sa nezaoberal jednotlivými pokladničnými dokladmi svedčiacimi o výdavkoch na žalobcu, odvolací súd sa zamerlal len na tieto odvolacie námietky.

15. Proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch, ktorým bola žaloba vo zvyšku proti žalovanej 1/ vo výške 3 481,- Eur s príslušenstvom zamietnutá, ako aj proti výroku, ktorým okresný súd zamietol žalobu proti žalovanému 2/ podal odvolanie žalobca.

16. V konaní bolo preukázané, že suma 3 841,- Eur pozostáva z výberov z vkladných knižiek žalobcu, a to dňa XX.XX.XXXX v sume 300,- Eur, XX.XX.XXXX v sume 31,- Eur, XX.XX.XXXX v sume 600,- Eur, XX.XX.XXXX v sume 2 000,- Eur a XX.XX.XXXX v sume 550,- Eur. V konaní neboli pochybnosti o tom, že uvedené výbery neuskutočnila priamo žalovaná 1/ X. I., ale tieto výbery uskutočnil M. B., teda žalobca priamo. Pokiaľ žalovaná 1/ mala finančný prospech z uvedených výberov uskutočnených žalobcom, právny titul, ktorým sa môže žalobca domáhať zaplatenia tejto žalovanej sumy tak nie je náhrada škody, ale bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením majetkový prospech získaní plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Pokiaľ žalovaná 1/ disponovala finančnými prostriedkami na základe výberov uskutočnených žalobcom v roku 2009, mohla nadobudnúť len majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

20. Žaloba v tomto rozsahu bola súdom prvej inštancie zamietnutá z dôvodu prihladnutia na uplatnenú námietku premlčania zo strany žalovaných 1/, 2/.

21. Ak ide o nároky osôb, ktoré musia mať opatrovníka, ako v tomto prípade žalobca, pri počítaní začatia a plynutia premlčacích lehôt je potrebné aplikovať ustanovenie § 113 a § 114 Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 114 Občianskeho zákonníka, ak ide o právo medzi zákonnými zástupcami na jednej strane a maloletými deťmi a zastúpenými osobami na druhej strane, premlčanie sa ani nezačína, ani neplynie, ak nejde o úroky a opakujúce sa plnenie. To platí aj o právach medzi manželmi.

23. V danom spore sa rieši nárok, a teda právo medzi žalobcom ako osobou, ktorá musí byť zastúpená opatrovníkom, a zákonným zástupcom, opatrovníkom. Na tento spor preto sa aplikuje ustanovenie § 114 Občianskeho zákonníka a premlčanie nárokov, ktorých sa v súdnom konaní domáhal, žalobca za čas, keď žalobca nemal opatrovníka, alebo za čas, keď za opatrovníka mu bola ustanovená žalovaná 1/ X. I., premlčanie nemohlo začať ani plynúť. Na začatie premlčacej doby sa následne vzťahuje ust. § 113 Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 113 Občianskeho zákonníka, ak ide o práva osôb, ktoré musia mať zákonného zástupcu alebo práva proti týmto osobám premlčanie nezačne, dokiaľ im nie je ustanovený zástupca. Už začaté premlčanie prebieha ďalej, avšak sa neskončí, dokiaľ neuplynie rok po tom, keď bude týmto osobám ustanovený zákonný zástupca alebo keď prekážka inak pominie.

25. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že s prihladnutím na § 114 Občianskeho zákonníka, premlčanie nárokov žalobcu voči žalovanej 1/ mohlo začať až od času, keď mu bol ustanovený nový opatrovník, a to D. B.. D. B. bola ustanovená za opatrovníka žalobcovi, nesvojprávneho M. B. uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 11P/223/2010-24 zo dňa 19.08.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.09.2010. Od dátumu 13.09.2010 tak mohla najskôr začať plynúť premlčacia lehota.

26. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Subjektívna lehota na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia dva roky, mohla v tomto prípade začať plynúť až 13.09.2010 a uplynula 13.09.2012. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná 04.10.2012 nárok žalobcu v tomto rozsahu je potrebné považovať za premlčaný. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že D. B., opatrovníčka žalobcu, nemala vedomosť o tom, v akej výške bola spôsobená finančná ujma. O. D. B. podávala dňa 19.10.2009 trestné oznámenie na OR PZ T., pričom zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 19.10.2009 R.: L.-XXXX/X-OSV-LC-XXXX vyplýva, že D. B. podala oznámenie práve z dôvodu, že X. I. prevzala vkladné knižky nesvojprávneho žalobcu a jeho brata po smrti matky D. B., a to I. I., ktorá bola opatrovníčkou nesvojprávneho od 09.10.2006 do 24.08.2009 kedy zomrela, a že X. I. vybrala z vkladnej knižky okrem iného aj 2 400,- Eur aj na pohreb I. I..

28. Uznesenie OR PZ T., R.: L.-XXXX/X-L.-T.-XXXX zo dňa 12.02.2010 o zastavení trestného stíhania bolo doručené aj D. B., a to dňa 22.02.2010. D. B. tak ku dňu ustanovenia za opatrovníka, teda ku dňu 13.09.2010 mala vedomosť o tom, že v roku 2009 boli vykonané výbery z vkladnej knižky, kto ich uskutočnil a v približne akej výške, pričom nič jej nebránilo, aby si v primeranej lehote túto výšku upresnila, aby mohla podať žalobu v lehote, v ktorej návrh žalobcu by nebol premlčaný.

29. Odvolací súd vo vzťahu k výberu v roku 2009 v celkovej výške 3 481,- Eur poukazuje aj na to, že samotný žalobca mal záujem podieľať sa na trovách spojených s pohrebom jeho starej matky a opatrovníčky I. I., pričom trovy pohrebu už z uvádzaného vyšetrovacieho spisu vyplývajú v celkovom rozsahu minimálne 1 067,84 Eur (740,66 Eur na základe daňového dokladu č. 55/8 o priamych trovách pohrebu, 322,91 Eur na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 28.08.2009 o výdavkoch na kar, 4,27 Eur doklad zo dňa 25.08.2009 o chladení nepitvaných 21 hodín). Rovnako bolo potrebné

prihliadnuť aj na to, že v roku 2009 v období od augusta do decembra 2009 bolo pozastavené vyplácanie dávok na nesvojprávneho, ktoré v roku 2009 predstavovali mesačne sumu 304,80 Eur, čo predstavuje spolu 1 524,- Eur, pričom nebolo sporné, že v roku 2009 o nesvojprávneho sa nestarala ich matka D. B., ani žiadna iná tretia osoba, ale práve žalovaná 1/ X. I.. Logicky sa tak dá predpokladať, že uvedené výbery slúžili okrem výdavkov na pohreb I. I., práve na finančné zabezpečenie nesvojprávneho žalobcu M. B. v roku 2009. Žaloba okresným súdom, preto v tomto rozsahu bola správne zamietnutá.

30. Okresný súd správne zamietol žalobu voči žalovanému 2/, nakoľko v konaní žalobcom nebol produkovaný žiadny dôkaz a nebolo preukázané, že by sa žalovaný 2/ akýmkoľvek spôsobom podieľal uspokojovaním svojich potrieb z financií na základe uskutočnených výberov z vkladných knižiek žalobcu samotným žalobcom v roku 2009.

31. Vzhľadom na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu, odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec napadnutý odvolaním tak žalobcu ako aj žalovanej 1/ v celom rozsahu, teda aj v rozsahu vzťahujúcich sa výrokov o trovách konania, ktoré osobitnými odvolacími námietkami neboli napadnuté.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v nadväznosti na § 255 ods. 1, 2 CSP.

33. Tak žalobca, ako aj žalovaná 1/ mali v odvolacom konaní úspech len čiastočný, preto vo vzťahu k nim odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Žalovaný 2/ odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodal. Žalobca odvolaním napadol rozsudok okresného súdu aj vo výroku, ktorým bola žaloba voči žalovanému 2/ zamietnutá. Vzhľadom na to, že odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu o zamietnutí žaloby proti žalovanému 2/, žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech. Súd priznal žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).